

ข้อมูลจังหวัดศรีสะเกษ

จังหวัดศรีสะเกษ เป็นจังหวัดหนึ่งของประเทศไทย อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ลักษณะภูมิประเทศทางตอนใต้เป็นที่สูง และค่อย ๆ ลาดต่ำไปทางเหนือลงสู่ลุ่มแม่น้ำมูลซึ่งอยู่ทางตอนเหนือของจังหวัด ปัจจุบันมีเนื้อที่ 8,840 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วยอำเภอ 22 อำเภอ มีประชากรราว 1.45 ล้านคนประกอบด้วยกลุ่มชาติพันธุ์หลากหลาย ซึ่งพูดภาษาถิ่นต่าง ๆ กัน อาทิ ภาษาถิ่นอีสาน, ภาษากูย, ภาษาเขมร และภาษาเขมร ส่วนใหญ่เป็นพุทธศาสนิกชนและนับถือผีมาแต่เดิม

มีการตั้งถิ่นฐานในจังหวัดศรีสะเกษมาแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ จนเกิดพัฒนาการที่เข้มข้นในสมัยอาณาจักรขอมซึ่งได้ทิ้งมรดกทางวัฒนธรรมหลายประการไว้ เช่น ปราสาทหินและปรางค์กู่ศิลปะขอม ตั้งกระจายอยู่หลายแห่ง ครั้นในสมัยอาณาจักรอยุธยา มีการยกบ้านปราสาทสี่เหลี่ยมดงลำดวน (ตำบลลำดวนใหญ่ อำเภอวังหิน ในปัจจุบัน) เป็นเมืองศรีนครลำดวน ต่อมาโยกย้ายลงทางใต้และได้ชื่อใหม่เป็นเมืองขุขันธ์ และในสมัยรัชกาลที่ 5 แห่งอาณาจักรรัตนโกสินทร์ได้ย้ายเมืองไปยังบริเวณตำบลเมืองเก่า (ตำบลเมืองเหนือ อำเภอเมืองศรีสะเกษ ในปัจจุบัน) แต่เรียกชื่อเมืองขุขันธ์ ตามเดิม กระทั่งยกฐานะเป็นจังหวัดขุขันธ์ เมื่อ พ.ศ. 2459 แล้วเปลี่ยนชื่อเป็น จังหวัดศรีสะเกษ เมื่อ พ.ศ. 2481

แหล่งท่องเที่ยวและสถานที่สำคัญในจังหวัดศรีสะเกษ เช่น อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร, สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ ศรีสะเกษ, ปรางค์กู่, ปราสาทหินวัดสระกำแพงน้อย, ปราสาทสระกำแพงใหญ่, ปราสาทเขมร, ปราสาทหินบ้านปราสาท, ปราสาทหินโคกฉนวน, บึงนกเป็ดน้ำไพรบึง, เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าพนมดงรัก และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยศาลา ส่วนด้านเศรษฐกิจนั้นพึ่งพาเกษตรกรรมเป็นหลัก พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ ข้าวหอมมะลิ, ผลไม้ เช่น ทุเรียน และเงาะ, พืชสวน เช่น หอมแดง, กระเทียม และยางพารา ตลอดจนพืชไร่ เป็นต้นว่า มันสำปะหลัง และถั่วลิสง

จังหวัดศรีสะเกษนั้น ตอนใต้มีทิวเขาพนมดงรักซึ่งทอดตัวในแนวตะวันออก-ตะวันตกเป็นเส้นแบ่งเขตแดนระหว่างไทยกับกัมพูชา ยาว 127 กิโลเมตร ยอดเขาสูงสุดในจังหวัดชื่อ "พนมตาเมื่อน" สูง 673 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง โดยตั้งอยู่ในเขตอำเภอกันทรลักษณ์ จากเขาพนมตาเมื่อนนี้ พื้นที่ค่อย ๆ ลาดต่ำลงไปทางเหนือเข้าสู่ที่ราบลุ่มแม่น้ำมูล

ภูมิประเทศส่วนใหญ่ซึ่งอยู่ทางตอนกลางและตอนเหนือของจังหวัดมีลักษณะเป็นที่ราบลุ่มลอนลาด มีระดับความสูงระหว่าง 150-200 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง มีลำน้ำหลายสายไหลผ่านพื้นที่ราบนี้ลงไปยังแม่น้ำมูล ลำน้ำสายสำคัญได้แก่ ห้วยทับทัน ห้วยสำราญ และห้วยขะยุง

ตัวจังหวัดศรีสะเกษในปัจจุบันตั้งอยู่ริมฝั่งห้วยสำราญ ห้วยน้ำคำและห้วยขะยุง ห่างจากแม่น้ำมูลไปทางทิศใต้ประมาณสิบกิโลเมตร และอยู่สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ 126 เมตร

ทางตอนเหนือของจังหวัดมีแม่น้ำมูลไหลผ่านเขตอำเภอศีลาจักษ์,อำเภอรามัญ,อำเภอเมืองศรีสะเกษ,อำเภอขามเฒ่า และอำเภอกันทรารมย์ เป็นระยะทางยาวประมาณ 120 กิโลเมตร บริเวณนี้ถือเป็นแหล่งอุดมสมบูรณ์ที่สุดของจังหวัด เนื่องจากเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำขนาดใหญ่อันอยู่สูงจากระดับทะเลปานกลางประมาณ 115-130 เมตร

ทุ่งกุลาร้องไห้

ทุ่งกุลาร้องไห้ เป็นที่ราบขนาดใหญ่มีพื้นที่ประมาณ 2 ล้านไร่ อยู่ในเขตจังหวัดสุรินทร์ จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดร้อยเอ็ด การที่ได้ชื่อว่าทุ่งกุลาร้องไห้ มีเรื่องเล่าสืบกันมาว่า ชนเผ่ากุลารซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยจากเมืองเมาะตะมะ ประเทศพม่า ได้เดินทางมาค้าขายผ่านทุ่งแห่งนี้ ต้องใช้เวลาเดินทางหลายวัน ไม่พบหมู่บ้านใด ๆ เลย น้ำก็ไม่ดื่ม ดินก็ไม่กินทำให้หิวเฒ่า มีแต่ทุ่งหญ้าเต็มไปหมด พื้นดินเป็นทราย เดินทางยากลำบากเหมือนอยู่กลางทะเลทราย ทำให้คนพวกนี้ถึงกับร้องไห้

ในอดีตทุ่งกุลาร้องไห้ในฤดูแล้ง พื้นที่ส่วนใหญ่จะแห้งแล้งมาก ส่วนในฤดูฝนน้ำจะท่วมทุกปี ได้พื้นดินลงไปเป็นน้ำเค็ม ไม่สามารถทำการเกษตรได้ หลังจากที่ได้มีการพัฒนาที่ดินแล้ว ทุ่งกุลาร้องไห้ได้กลายเป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิที่สำคัญของประเทศ และกลายเป็นอู่ข้าวอู่น้ำที่มีชื่อเสียงของไทย

ภูดินแดง

เป็นพื้นที่ภูเขาไฟเก่า จัดเป็นดินร่วนปนทราย มีสีแดงจึงเรียกว่า ดงดินแดง หรือ ภูดินแดงซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์สูง สามารถปลูกพืชเศรษฐกิจสำคัญได้ เขตภูดินแดงเป็นแนวภูเขาไฟเก่าที่มีพื้นที่กว้างขวางอยู่ลึกเข้ามาจากแนวเทือกเขาพนมดงรัก ชายเขตแดนไทยกับกัมพูชา เป็นรอยต่อของอำเภอเบญจลักษ์ อำเภอโนนเกียง อำเภอศรีรัตนะ อำเภอขุนหาญและอำเภอกันทรลักษ์ เขตนี้จึงเป็นย่านที่ปลูกพืชสวนสำคัญๆ ได้ผลดี เช่น เงาะ ทุเรียน ยางพารา ฯลฯ

ภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศโดยทั่วไปของจังหวัดศรีสะเกษ มีอากาศร้อนจัดในฤดูร้อนและค่อนข้างหนาวจัดในฤดูหนาว ส่วนฤดูฝนจะมีฝนตกหนักในเดือนกันยายน โดยมักจะตกหนักในพื้นที่ตอนกลางและตอนใต้ของจังหวัด ส่วนพื้นที่ทางตอนเหนือของจังหวัดจะมีปริมาณฝนตกน้อย และไม่ค่อยสม่ำเสมอ โดยเฉลี่ยแล้วในปีหนึ่ง ๆ จะมีฝนตก 100 วัน ปริมาณฝนเฉลี่ย 1,200-1,400 มิลลิเมตรต่อปี อุณหภูมิต่ำสุดประมาณ 10 องศาเซลเซียส สูงสุดประมาณ 40 องศาเซลเซียส เฉลี่ยประมาณ 26-28 องศาเซลเซียส

ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยร้อยละ 66-73 ในเดือนกุมภาพันธ์มีปริมาณความชื้นสัมพัทธ์ร้อยละ 62.24 และปริมาณความชื้นสัมพัทธ์จะเพิ่มขึ้นในเดือนพฤษภาคมเป็นร้อยละ 71.95 ปริมาณความชื้นสัมพัทธ์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงเดือนสิงหาคม ซึ่งปริมาณความชื้นสัมพัทธ์สูงสุดวัดได้ในเดือนสิงหาคมที่ร้อยละ 78.16 เนื่องจากเข้าสู่ฤดูฝน หลังจากนั้นปริมาณความชื้นสัมพัทธ์จะลดลงช่วงสิ้นสุดฤดูฝนในเดือน

ตุลาคมถึงธันวาคม โดยมีปริมาณความชื้นสัมพัทธ์ร้อยละ 73.80, 68.67 และ 66.45 ตามลำดับ เนื่องจากเป็นช่วงเข้าสู่ฤดูหนาว

ค่าศักยภาพการคายระเหยน้ำในจังหวัดศรีสะเกษจะแปรผันไปตามฤดูกาล กล่าวคือในเดือนมกราคม มีค่าศักยภาพการคายระเหยน้ำ 117.89 มิลลิเมตร ค่าศักยภาพการคายระเหยน้ำจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเมื่อเข้าสู่ฤดูร้อนในเดือนมีนาคมมีค่าศักยภาพการคายระเหยน้ำอยู่ที่ 146.30 มิลลิเมตร ซึ่งเป็นค่าสูงสุด และในเดือนเมษายนมีค่าศักยภาพการคายระเหยน้ำอยู่ที่ 142.23 มิลลิเมตร หลังจากนั้นค่าศักยภาพการคายระเหยน้ำได้ลดต่ำลงในเดือนพฤษภาคมเนื่องจากเข้าสู่ฤดูฝน โดยมีค่า 122.65 มิลลิเมตร ค่าศักยภาพการระเหยน้ำต่ำสุดอยู่ในเดือนกันยายน ซึ่งมีค่า 85.93 มิลลิเมตร จากนั้นค่าจะเพิ่มปริมาณขึ้นเมื่อสิ้นสุดฤดูฝนในเดือนตุลาคมถึงธันวาคม^[34]

ทรัพยากร

สัตว์ป่าและพื้นที่อนุรักษ์

พื้นที่ตอนใต้ของจังหวัดในเขต อำเภอกงหรา อำเภอบางขัน และ อำเภอกันทรลักษณ์ อันเป็นแนวเทือกเขาพนมดงรัก ตามแนวชายแดนไทย-กัมพูชา เป็นอาณาบริเวณที่มีป่าไม้อุดมสมบูรณ์และมีธรรมชาติอันเป็นระบบนิเวศที่เหมาะสมต่อการอยู่อาศัยของสัตว์ป่าหลายชนิด สัตว์ป่าจำนวนมากในพื้นที่นี้จัดเป็นสัตว์ป่าหายากที่ใกล้สูญพันธุ์ เช่น กูปรี หรือโคไพร หรือ วัวป่า ซึ่งมีรายงานว่าปริมาณหลงเหลืออยู่น้อยมาก ด้วยเหตุนี้ ทางราชการจึงได้ประกาศจัดตั้งเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษและพื้นที่รอยต่อกับจังหวัดใกล้เคียง(สุรินทร์-อุบลราชธานี) ได้แก่ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยศาลา เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าพนมดงรัก เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยทับทัน-ห้วยสำราญ และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่ายอดโดม

ป่าไม้และพื้นที่อนุรักษ์

ลักษณะป่าไม้ของจังหวัดศรีสะเกษ ส่วนใหญ่เป็นป่าโปร่ง ประกอบด้วยป่ายาง ไม้เต็ง ไม้ประดู่ ไม้แดง ไม้กระบาก และไม้เบญจพรรณ จังหวัดศรีสะเกษมีพื้นที่ป่าไม้แยกเป็นป่าอนุรักษ์ (3 แห่ง 472,075 ไร่) ป่าสงวน (4 ป่า 92,042 ไร่) ป่าชุมชน (อยู่ในเขตป่าสงวน 25,621 ไร่, ป่าไม้ 1,845 ไร่, ป่าสาธารณประโยชน์ 7,094 ไร่) ป่าเศรษฐกิจ (Zone E: 825,246 ไร่) พื้นที่ป่าไม้ที่สมบูรณ์ร้อยละ 11.67 ของพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ

จังหวัดศรีสะเกษ มีแหล่งน้ำที่สำคัญและมีผลต่อกิจกรรมการเกษตร การประมง ดังนี้

- แม่น้ำมูล ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาดงพญาเย็นในท้องที่อำเภอบึงขัง จังหวัดนครราชสีมา ไหลเข้าสู่จังหวัดศรีสะเกษ บริเวณอำเภอรามัน ไหลผ่านอำเภอยางชุมน้อย อำเภอเมืองศรีสะเกษ และอำเภอกันทรารมย์ แล้วไหลไปบรรจบแม่น้ำชี ที่จังหวัดอุบลราชธานี พื้นที่ทางทิศเหนือของแม่น้ำมูลลักษณะเป็นที่ราบลุ่มมีสภาวะน้ำท่วมขังในฤดูฝน

- ห้วยทับทัน ไหลมาจากอำเภอบัวเชด จังหวัดสุรินทร์ เป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างจังหวัดสุรินทร์และจังหวัดศรีสะเกษในเขตอำเภออุทุมพรพิสัย ไหลลงไปบรรจบแม่น้ำมูลบริเวณอำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์
- ห้วยสำราญ ไหลมาจากเขตอำเภอปรางค์กู่ ผ่านอำเภอเมืองศรีสะเกษ แล้วไหลลงแม่น้ำมูล ที่เขตอำเภอเมืองศรีสะเกษ
- ห้วยศาลา เป็นแหล่งน้ำธรรมชาติที่ดัดแปลงทำเป็นเขื่อนเก็บน้ำที่ไหลมาจากห้วยสำราญและมีต้นน้ำจากห้วยพนมดงรัก สามารถบรรจุน้ำได้สูงสุด 52.5 ล้านลูกบาศก์เมตร มีพื้นที่ทำการชลประทานจำนวน 20,400 ไร่ มีน้ำตลอดปี
- เขื่อนราษีไศล เป็นเขื่อนคอนกรีต มีบานประตูระบายน้ำ 7 บาน กั้นแม่น้ำมูลที่บ้านห้วย-บ้านดอน ตั้งอยู่ อำเภอรามิไศล จังหวัดศรีสะเกษ เขื่อนเริ่มเก็บกักน้ำในปี พ.ศ. 2536

แร่ธาตุและทรัพยากรธรณี

โครงสร้างทางธรณีวิทยา ตลอดจนลักษณะทางธรณีสัณฐานและภูมิประเทศ พบว่าในเขตพื้นที่สูงทางตอนใต้ของจังหวัดได้แก่แนวพรมแดนไทย-กัมพูชา บริเวณอำเภอกันทรลักษ์และอำเภอขุนหาญ เป็นแหล่งกำเนิดแร่ธาตุอันเป็นทรัพยากรธรณีที่มีศักยภาพเชิงอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจหลายชนิด ผลการสำรวจทางธรณีวิทยาพบว่าในพื้นที่อำเภอดังกล่าวของจังหวัดศรีสะเกษเป็นแหล่งแร่ธาตุและทรัพยากรธรณีชนิดต่างๆ ที่สำคัญ ประกอบด้วยหินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่อการก่อสร้าง และรัตนชาติที่สำคัญ ได้แก่พลอยสีแดงหรือสีดอกระเบก, โกเมน, แอฟไฟร์, ทับทิม และเพทาย ตลอดจนพลอยอื่นๆ เช่น พลอยน้ำค้างและโอลิวีน แหล่งแร่พลอยที่สำคัญได้แก่พื้นที่บ้านด่าน อำเภอกันทรลักษ์ และพื้นที่เชิงเขาพนมดงรักในเขตอำเภอขุนหาญ ซึ่งเป็นแหล่งแร่รัตนชาติขนาดใหญ่ที่กรมทรัพยากรธรณียังไม่ได้เปิดสัมปทานให้มีการดำเนินการพัฒนาเชิงเศรษฐกิจ

ส่วนพื้นที่ทางตอนเหนือของจังหวัด เป็นแหล่งทรายและกรวดแม่น้ำเพื่ออุตสาหกรรมการก่อสร้าง ในจังหวัดศรีสะเกษและจังหวัดใกล้เคียง โดยแหล่งผลิตที่สำคัญได้แก่พื้นที่ฝั่งแม่น้ำมูลในหลายอำเภอ เช่น อำเภอศิลาลาด อำเภอรามิไศล อำเภอเมืองศรีสะเกษ อำเภอขามเฒ่า และอำเภอกันทรารมย์ นอกจากนั้นพื้นที่ทางตอนเหนือยังเป็นแหล่งแร่เกลือหินและโพแทช ซึ่งมีปริมาณสำรองเพียงพอและมีศักยภาพเชิงเศรษฐกิจ แร่ดังกล่าวพบมากในเขตอำเภอศิลาลาด อำเภอรามิไศล อำเภอขามเฒ่า และบางส่วนของอำเภอบึงบูรพ์ อำเภอเมืองศรีสะเกษ และอำเภอกันทรารมย์

นอกเหนือจากแร่ข้างต้นแล้ว หลายพื้นที่ของจังหวัดศรีสะเกษ ทั้งตอนเหนือ ตอนกลางและตอนใต้ยังเป็นแหล่งแร่ศิลาแลงหรือดินเผาและแร่ดินเหนียว ซึ่งมีปริมาณสำรองและศักยภาพเหมาะสมสำหรับอุตสาหกรรมก่อสร้างรวมทั้งอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ เช่น อุตสาหกรรมอิฐและดินเผา แหล่งแร่ที่สำคัญครอบคลุมพื้นที่อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ อำเภอบึงบูรพ์ อำเภอน้ำเกลี้ยง อำเภอศรีรัตนะ อำเภอขุนหาญ และอำเภอกันทรลักษ์

ในจังหวัดศรีสะเกษ มีชุมชนหลายกลุ่มตั้งถิ่นฐานอาศัยอยู่ร่วมกัน ทั้งนี้เป็นผลมาจากการอพยพย้ายครัวเข้ามาของคนในกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ตั้งแต่ในอดีต ปัจจุบันยังคงปรากฏลักษณะเฉพาะทางกายภาพและวัฒนธรรมของกลุ่มคนเหล่านั้นอยู่ กลุ่มคนดังกล่าวได้แก่ ชาวลาว ชาวเขมร ชาวกูย (หรือส่วยหรือกวย) และเยอ

- กลุ่มชาติพันธุ์ลาว มีภาษาในการสื่อสารเป็นของตนเองทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนได้แก่อักษรไทยน้อยและอักษรธรรมอีสาน ซึ่งมีพื้นฐานและตัวอักษรใกล้เคียงกับอักษรลาว สำเนียงภาษาพูดของกลุ่มชาติพันธุ์ชาวลาว จัดอยู่ในตระกูลภาษาไท(หรือไต)-กะได ในจังหวัดศรีสะเกษมีความแตกต่างจากสำเนียงของกลุ่มชาติพันธุ์ลาวในจังหวัดทางตอนบนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากพื้นฐานการพัฒนาและถิ่นฐานเดิมที่แตกต่างกัน ซึ่งมีทั้งชาวลาวที่เคลื่อนย้ายมาจากทางตอนเหนือและตอนใต้ของประเทศลาวปัจจุบัน ทั้งนี้ ภาษาลาวอีสานมีการพูดทั่วไปในทุกอำเภอของจังหวัดศรีสะเกษ
- กลุ่มชาติพันธุ์กูย (หรือส่วย หรือกวย)มีเพียงภาษาพูด สำเนียงและคำศัพท์ร่วมหลายคำคล้ายภาษาข่า แสกก โส้ จัดล้วนจัดอยู่ในตระกูลภาษามอญ-เขมร(หรือขแมร์) ช่วยให้สามารถสื่อสารกันได้ ภาษา กวยยังเป็นภาษาพิเศษที่ใช้ในการประกอบพิธีกรรมของหมอควาญช้าง สำหรับการบวงสรวงผีก่อนการออกจับช้างป่า มีกลุ่มชาติพันธุ์กูยตั้งถิ่นฐานอยู่ในบางส่วนของอำเภอรามันไพรสธ อำเภอมืองจันทร์ อำเภอห้วยทับทัน อำเภออุทุมพรพิสัย อำเภอปรังค์ภู อำเภอเมืองศรีสะเกษ อำเภอน้ำเกลี้ยง อำเภอศรีรัตนะ อำเภอไพรบึง อำเภอขุนหาญ และอำเภอกันทรลักษ์
- กลุ่มชาติพันธุ์เยอ มีเพียงภาษาพูด ซึ่งมีคำศัพท์ส่วนใหญ่คล้ายกับภาษากวยแต่มีสำเนียงที่แตกต่าง และเพี้ยนไปจากภาษากวยตามสภาพแวดล้อม นักภาษาศาสตร์ให้ความเห็นว่าภาษาเยอคือภาษากวยที่มีความใกล้ชิดกับชาวลาว ส่วนภาษากวยคือภาษาเยอที่ใกล้ชิดกับภาษาเขมร อย่างไรก็ตาม ภาษาเยอจัดเป็นภาษาในตระกูลมอญ-เขมร เช่นกัน โดยพบว่าการพูดภาษาดังกล่าวนี้นั้นในพื้นที่ของอำเภอไพรบึง อำเภอพยุห์ อำเภอศรีรัตนะ และอำเภอน้ำเกลี้ยง
- กลุ่มชาติพันธุ์เขมร มีภาษาพูดที่จัดเป็นภาษาเขมรถิ่นไทย หรือเขมรสูง (ขแมร์เลอ) เนื่องจากมีสำเนียงและคำศัพท์หลายคำแตกต่างไปจากภาษาพูดของชาวเขมรในเขตประเทศกัมพูชาซึ่งจัดเป็นชาวเขมรดุ่มหรือเขมรด้า(ขแมร์กรอม) อย่างไรก็ตาม ภาษาเขมรสูงหรือเขมรถิ่นไทยในจังหวัดศรีสะเกษสามารถใช้พูดสื่อสารกับชาวเขมรในเขตประเทศกัมพูชาได้ โดยในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษมีกลุ่มชาติพันธุ์ชาวเขมรอาศัยอยู่หนาแน่นในอำเภอภูสิงห์ อำเภอขุขันธ์ อำเภอขุนหาญ อำเภอกันทรลักษ์

รวมทั้งบางส่วนของอำเภอศรีรัตนะ อำเภอไพรบึง อำเภอปรางค์กู่และอำเภอยุทธยาภิมุข ซึ่งคิดเป็น
สัดส่วนประมาณร้อยละ 20 ของประชากรทั้งจังหวัด

เศรษฐกิจ

โรงแรมในเทศบาลเมืองศรีสะเกษ

โรงแรมในเทศบาลเมืองศรีสะเกษ

โครงสร้างหลักทางเศรษฐกิจของจังหวัดศรีสะเกษ 3 อันดับแรกขึ้นอยู่กับภาคการเกษตร ภาคการ
ขายส่งขายปลีก และภาคการศึกษา เป็นสำคัญ โดยในปี พ.ศ. 2553 มีสัดส่วนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP)
เป็น 12,622 ล้านบาท, 12,525 ล้านบาท และ 8,731 ล้านบาท ตามลำดับ ผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งสิ้นเพิ่มขึ้น
เป็น 55,643 ล้านบาท ประชากรมีรายได้เฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 36,142 บาท/คน/ปี ^[40]

ภาวะเศรษฐกิจทั่วไป

ภาวะเศรษฐกิจของจังหวัดศรีสะเกษมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่
ประกอบอาชีพด้านการเกษตรกรรม สภาพเศรษฐกิจส่วนใหญ่จึงขึ้นอยู่กับปริมาณและระดับราคาของ
พืชผลทางการเกษตรในแต่ละปี อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่ปี 2546 เป็นต้นมาภาคการเกษตรมีผลผลิตออกสู่ตลาด
เพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะผลไม้เริ่มมีผลผลิตออกสู่ท้องตลาดด้วยราคาผลผลิตพืชเศรษฐกิจหลักปรับตัวลดลง
ขณะที่ด้านการผลิตภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเพิ่มขึ้นเช่นกัน ด้านการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคของประชาชน
ขยายตัวเล็กน้อยตามมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล การลงทุนภาคเอกชนหดตัว เนื่องจากปัญหา

ความขัดแย้งทางการเมือง ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุน ด้านการลงทุนภาคอุตสาหกรรม มีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรม 423 โรงงาน ทุนจดทะเบียนจำนวน 3,294.687 ล้านบาท

ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น (OTOP) จังหวัดศรีสะเกษมีรายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP ปีละประมาณ 1,356.798 ล้านบาท ในด้านภาคการค้าชายแดน จังหวัดศรีสะเกษมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศกัมพูชา และมีจุดผ่านแดนถาวรช่องสะงำ อำเภอกุสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งเป็นจุดผ่านแดนถาวรที่เป็นเส้นทางสำคัญในการท่องเที่ยว การค้า การลงทุน ทั้งนี้ สถานการณ์การค้าชายแดนบริเวณจุดผ่านแดนถาวรช่องสะงำ นับตั้งแต่ปี 2544 เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบัน มีมูลค่าการค้าในแต่ละปีเพิ่มสูงมาก โดยในปี 2544 มีมูลค่ารวม 48.107 ล้านบาท และในปี พ.ศ. 2552 มีมูลค่ารวม 1,090.681 ล้านบาท (มูลค่าการส่งออก 905.638 ล้านบาท มูลค่าการนำเข้า 185.044 ล้านบาท)

การคมนาคม

แผนที่เส้นทางคมนาคมทางบกในจังหวัดศรีสะเกษและจังหวัดใกล้เคียง

- โดยรถไฟ สายตะวันออกเฉียงเหนือ มาลงที่สถานีศรีสะเกษ ระยะทาง 515.09 กิโลเมตร
- โดยทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 (ถนนพหลโยธิน) ถึงทางแยกเข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 (ถนนมิตรภาพ) ที่กิโลเมตรที่ 107 แล้วไปตามทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2 ถึงจังหวดนครราชสีมา แยกทางขวาเข้าทางหลวงหมายเลข 226 ผ่านจังหวัดบุรีรัมย์และจังหวัดสุรินทร์จึงถึงจังหวัดศรีสะเกษ รวมระยะทาง 571 กิโลเมตร

- โดยรถโดยสารประจำทาง สามารถเดินทางจากสถานีขนส่งผู้โดยสารกรุงเทพฯ สายตะวันออกเฉียงเหนือ มาลงที่สถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดศรีสะเกษได้โดยตรง
- โดยเครื่องบิน สามารถเดินทางโดยสารการบินภายในประเทศมายังท่าอากาศยานอุบลราชธานี และเดินทางต่อมายังจังหวัดศรีสะเกษ ด้วยระยะทางอีกประมาณ 60 กิโลเมตร

นอกจากนั้น สามารถเดินทางจากตัวเมืองจังหวัดศรีสะเกษไปยังอำเภอต่างๆภายในจังหวัดและไปยังตัวเมืองของจังหวัดใกล้เคียง โดยทางรถยนต์ด้วยระยะทาง ดังนี้

• จากอำเภอเมืองศรีสะเกษไปยังอำเภอต่างๆ	• จากอำเภอเมืองศรีสะเกษไปยังอำเภอต่างๆ (ต่อ)	• จากตัวเมืองจังหวัดศรีสะเกษไปยังตัวเมืองจังหวัดอื่นๆ
1. อำเภอพยุห์ 21 กิโลเมตร	13. อำเภอเบ็ญจบุรพ์ 42 กิโลเมตร	• จังหวัดอุบลราชธานี 67 กิโลเมตร
2. อำเภออุทุมพรพิสัย 24 กิโลเมตร	14. อำเภอน้ำเกลี้ยง 44 กิโลเมตร	• จังหวัดยโสธร 103 กิโลเมตร
3. อำเภอกันทรารมย์ 26 กิโลเมตร	15. อำเภอขุขันธ์ 49 กิโลเมตร	• จังหวัดสุรินทร์ 110 กิโลเมตร
4. อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ 29 กิโลเมตร	16. อำเภอศีลาลาด 50 กิโลเมตร	• จังหวัดบุรีรัมย์ 157 กิโลเมตร
5. อำเภอขามเฒ่า 32 กิโลเมตร	17. อำเภอโนนคูณ 56 กิโลเมตร	• จังหวัดร้อยเอ็ด 174 กิโลเมตร
6. อำเภอศรีรัตนะ 37 กิโลเมตร	18. อำเภอขุนหาญ 60 กิโลเมตร	• จังหวัดขอนแก่น 262 กิโลเมตร
7. อำเภอห้วยทับทัน 37 กิโลเมตร	19. อำเภอปรางค์กู่ 60 กิโลเมตร	• จังหวัดนครราชสีมา 277 กิโลเมตร
8. อำเภอราษีไศล 38 กิโลเมตร	20. อำเภอกันทรลักษ์ 63 กิโลเมตร	• จังหวัดอุดรธานี 390 กิโลเมตร
9. อำเภอเมืองจันทร์ 40 กิโลเมตร	21. อำเภอภูสิงห์ 74 กิโลเมตร	
10. อำเภอไพรบึง 42 กิโลเมตร	22. อำเภอเบญจลักษ์ 80 กิโลเมตร	

การศึกษา

จังหวัดศรีสะเกษ มีสถานศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 1,032 แห่ง แบ่งเป็นสถานศึกษาในสังกัด
กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 972 แห่ง (สพฐ. 914 แห่ง, เอกชน 28 แห่ง, อาชีวศึกษา 6 แห่ง, กศน. 22 แห่ง
, สกอ. 2 แห่ง) และสถานศึกษานอกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 53 แห่ง (สธ 1 แห่ง, อปท. 39 แห่ง,
ตชด. 1 แห่ง, พศ. 10 แห่ง, สพล. 2 แห่ง)

ประตูทางเข้าหลัก มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

บรรยากาศภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

ระดับอุดมศึกษา

- มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
- มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดศรีสะเกษ
- ศูนย์แพทยศาสตรศึกษาชั้นคลินิก ศรีสะเกษ
- สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ
- มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ
- มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ศูนย์การศึกษาศรีสะเกษ

- มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา
- มหาวิทยาลัยปทุมธานี ศูนย์ชุมชน
- มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น ศูนย์กันทรลักษ์
- สถาบันการเรียนรู้เพื่อปวงชน ศรีสะเกษ

ระดับอาชีวศึกษา

- วิทยาลัยเทคนิคศรีสะเกษ
- วิทยาลัยเทคนิคศรีสะเกษ
วิทยาเขตกันทรารมย์
- วิทยาลัยเกษตรและ
เทคโนโลยีศรีสะเกษ
- วิทยาลัยสารพัดช่างศรีสะเกษ
- วิทยาลัยการอาชีพศรีสะเกษ
- วิทยาลัยเทคนิคกันทรลักษ์
- วิทยาลัยการอาชีพขุนหาญ
- วิทยาลัยเทคโนโลยีและ
บริหารธุรกิจศรีสะเกษ
- วิทยาลัยเทคโนโลยีและ
บริหารธุรกิจศรีสะเกษ
กันทรลักษ์
- วิทยาลัยอาชีวศึกษา
ลมนิ อำเภอกุทุมพรพิสัย
- วิทยาลัยเทคโนโลยี
บริหารธุรกิจรักไทย ชุขันธ์
- วิทยาลัยเทคนิคชูขันธ์

ระดับประถมศึกษา

- โรงเรียนอนุบาลศรีสะเกษ
- โรงเรียนอนุบาลวัดพระโต
- โรงเรียนอนุบาลดำรงราชา

ระดับมัธยมศึกษา

- โรงเรียนศรีสะเกษ
วิทยาลัย โรงเรียนประจำ
จังหวัด ขาย ระดับ
มัธยมศึกษา
- โรงเรียนสตรีสิริ
เกศ โรงเรียนประจำ
จังหวัด หลึง ระดับ
มัธยมศึกษา
- โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติ
สมเด็จพระศรีนครินทร์
ศรีสะเกษ
- โรงเรียนราชประชานุ
เคราะห์ 29 ศรีสะเกษ
- โรงเรียนกันทรลักษ์
วิทยา โรงเรียน
มัธยมศึกษาประจำอำเภอ
กันทรลักษ์
- โรงเรียนกันทร
รณ โรงเรียนมัธยมศึกษา
ประจำอำเภอกันทรารมย์
- โรงเรียนชูขันธ์ โรงเรียน
มัธยมศึกษาประจำอำเภอ
ชูขันธ์
- โรงเรียนขุนหาญวิทยา
สรรพ โรงเรียน

ระดับมัธยมศึกษา (ต่อ)

- โรงเรียนปรังคัง โรงเรียน
มัธยมศึกษาประจำอำเภอ
ปรังคัง
- โรงเรียนไพรบึง
วิทยาคม โรงเรียน
มัธยมศึกษาประจำอำเภอ
ไพรบึง
- โรงเรียนพยุห์
วิทยา โรงเรียนมัธยมศึกษา
ประจำอำเภอพยุห์
- โรงเรียนโพธิ์ศรีสุวรรณ
วิทยาคม โรงเรียน
มัธยมศึกษาประจำอำเภอ
โพธิ์ศรีสุวรรณ
- โรงเรียนภูสิงห์ประชาเสริม
วิทย์ โรงเรียนมัธยมศึกษา
ประจำอำเภอภูสิงห์
- โรงเรียนเมืองจันทร์
วิทยาคม โรงเรียน
มัธยมศึกษาประจำอำเภอ
เมืองจันทร์
- โรงเรียนยางชุมน้อยพิทยา
คม โรงเรียนมัธยมศึกษา
ประจำอำเภอยางชุมน้อย
- โรงเรียนราษีไศล โรงเรียน

นุสรณ์	มัธยมศึกษาประจำอำเภอ	มัธยมศึกษาประจำอำเภอ
• <u>โรงเรียนอนุบาลไพรบึง</u>	ขุนหาญ	ราชโศล
• <u>โรงเรียนอนุบาลศรีประจันต์</u>	• <u>โรงเรียนน้ำเกลี้ยง</u>	• <u>โรงเรียนนครศรีลำดวน</u>
กุล	วิทยา โรงเรียน	วิทยา โรงเรียนมัธยมศึกษา
• <u>โรงเรียนอนุบาลขุนหาญ(ลิ)</u>	มัธยมศึกษาประจำอำเภอ	ประจำอำเภอวังหิน
• <u>โรงเรียนอนุบาลกันทรารมย์</u>	น้ำเกลี้ยง	• <u>โรงเรียนศิลาลาด</u>
• <u>โรงเรียนอนุบาลอุทุมพร</u>	• <u>โรงเรียนโนนค้อ</u>	วิทยา โรงเรียนมัธยมศึกษา
พิสัย	วิทยาคม โรงเรียน	ประจำอำเภอศิลาลาด
	มัธยมศึกษาประจำอำเภอ	• <u>โรงเรียนศรีรัตนวิท</u>
	โนนคูณ	ยา โรงเรียนมัธยมศึกษา
	• <u>โรงเรียนบึงนาราง</u> โรงเรียน	ประจำอำเภอศรีรัตนะ
	มัธยมศึกษาประจำอำเภอ	• <u>โรงเรียนห้วยทับทัน</u>
	บึงนาราง	วิทยาคม โรงเรียน
	• <u>โรงเรียนเบญจลักษณ์</u>	มัธยมศึกษาประจำอำเภอ
	พิทยา โรงเรียน	ห้วยทับทัน
	มัธยมศึกษาประจำอำเภอ	• <u>โรงเรียนกำแพง</u> โรงเรียน
	เบญจลักษณ์	มัธยมศึกษาประจำอำเภอ
		อุทุมพรพิสัย

แหล่งท่องเที่ยว

จังหวัดศรีสะเกษ มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติหลายแห่งที่มีลักษณะทางธรรมชาติโดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ในทางธรณีวิทยา ตลอดจนแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมจำนวนมาก อาทิ

เทศกาลและงานประเพณี

เทศกาลดอกคำดวนบาน และ ประเพณีลิโป้ไทศรีสะเกษ

ในช่วงเดือนมีนาคมของแต่ละปี ดอกคำดวนซึ่งเป็นพันธุ์ไม้มงคลพระราชทานและเป็นต้นไม้/ดอกไม้ประจำจังหวัดศรีสะเกษ มีขึ้นอยู่ตามธรรมชาติโดยทั่วไปโดยเฉพาะในสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ศรีสะเกษ อันเป็นสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์แห่งแรกของประเทศไทย ที่มีต้นคำดวนมากกว่า 50,000 ต้น ได้ออกดอกบานสะพรั่ง สีส้มกลิ่นหอมอบอวลไปทั่วทั้งเมือง เปรียบเสมือนเมืองในเทพนิยาย

จังหวัดศรีสะเกษได้ร่วมกับมูลนิธิสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์, การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน และส่วนราชการทุกหน่วยงานภายในจังหวัดศรีสะเกษ กำหนดจัดงาน

เทศกาลดอกล่ำควนบาน สืบสานประเพณีลิ้เผ่าไทศรีสะเกษ ขึ้น ณ บริเวณสวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ศรีสะเกษ ในช่วงเดือนมีนาคม ของทุกปี

ความโดดเด่นของเทศกาลคือการแสดงประกอบแสง สี เสียง ชุด **ศรีพทุทเศรษฐ** ซึ่งเป็นการแสดงที่ย้อนยุคบอกเล่าตำนานของการสร้างเมืองศรีสะเกษ หรือ เมืองศรีนครล่ำควน ในอดีต นับเป็นการแสดงละครกลางแจ้งที่สมบูรณ์แบบที่สุครายการหนึ่งของประเทศไทย ประกอบด้วยนักแสดงจำนวนกว่า 1,000 คน และชุดการแสดงหลายรายการ โดยเฉพาะ **ระบำศรีพทุทเศรษฐ** ซึ่งเป็นการแสดงนาฏศิลป์ที่ได้รับการออกแบบโดยกรมศิลปากร นอกจากนั้น ยังมีการแสดงดนตรี การฟ้อนรำ และศิลปะพื้นบ้านของชน 4 เผ่า ไทศรีสะเกษ ได้แก่ ลาว กูย เขมร ซึ่งเป็นกลุ่มชาติพันธุ์ดั้งเดิมที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ และระหว่างชมการแสดงนักท่องเที่ยวจะได้สัมผัสกับรสชาติอาหารพื้นเมืองในบรรยากาศการรับประทานอาหารแบบ **พาข้าวแดง** หรือการรับประทานอาหารมือเปล่า ท่ามกลางกลิ่นหอมของดอก ล่ำควน^[42]

เทศกาลเงาะ ทุเรียน และของดีศรีสะเกษ

จังหวัดศรีสะเกษ ถือเป็นแผ่นดินทองแห่งอีสานใต้ เนื่องจากมีสภาพดินที่อุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะ เขตที่ราบลุ่มน้ำมูลและเขตที่ราบลุ่มตอนกลางของจังหวัดในบริเวณที่เรียกว่า **ดงภูดินแดง** ที่มีลักษณะ ดินป็นดินร่วนปนทราย สีแดง(จึงเรียกว่า **ดงดินแดง** หรือ **ภูดินแดง**) มีความอุดมสมบูรณ์สูง สามารถปลูกพืชเศรษฐกิจสำคัญได้ ภูดินแดงเป็นภูเขาไฟเก่าที่มีพื้นที่กว้างขวาง อยู่ลึกเข้ามาจากแนวเทือกเขาพนมดงรัก ชายเขตแดนไทยกับกัมพูชา เป็นรอยต่อของอำเภอบึงเจ็ญลักษณะ อำเภอน้ำเกลี้ยง อำเภอศรีรัตนะ อำเภอขุนหาญและอำเภอกันทรลักษณ์^[43] เขตนี้จึงเป็นย่านที่ปลูกพืชสวนสำคัญๆ ได้ผลดี เช่น เงาะ ทุเรียน มังคุด ลองกอง มะขงชิด สะตอ ยางพารา ลำไย ลิ้นจี่ มะปรางหวาน กระท้อน ส้มโอ มะม่วง โดยเฉพาะ การผลิต เงาะและทุเรียน จังหวัดศรีสะเกษถือเป็นแหล่งผลิตแห่งแรก และเป็นแหล่งใหญ่ที่สุดในภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีพื้นที่ปลูกกว่า 7,000 ไร่ เงาะที่ผลิตเป็นพันธุ์เงาะโรงเรียน ส่วนทุเรียนเป็นพันธุ์หมอนทอง พันธุ์ชะนี จึงเป็นแหล่งพืชสวนและผลไม้อันเป็นผลิตผลทางการเกษตรเพื่อการส่งออกแหล่งใหญ่ที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศไทย นอกจากนั้น ยังมีพืชผลอื่นๆ ที่ออกผลตลอดทั้งปี^[44]

ดังนั้น ในเดือนมิถุนายนของทุกปี จังหวัดศรีสะเกษจึงกำหนดเป็นช่วงเทศกาล เงาะ ทุเรียน และของดีศรีสะเกษ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของจังหวัด รวมทั้งการเผยแพร่ชื่อเสียงของผลไม้และพืชผลทางการเกษตรจากศรีสะเกษ มีขบวนรถบุปผชาติประดับด้วยผลไม้ กิจกรรม

การวางแผนการท่องเที่ยวชมสวนและชิมผลไม้ไปตามสวนในพื้นที่เพาะปลูกสำคัญ เช่น ในเขตอำเภอกันทรลักษ์และอำเภอบุณฑล รวมทั้งการจำหน่ายผลไม้และพืชผลทางการเกษตรคุณภาพดี ราคาข่มเยาว์

การแข่งขันวิ่งฮาล์ฟมาราธอนและมินิควอเตอร์สู่ผามออีแดง

จัดขึ้นในวันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 3 ของเดือนสิงหาคมทุกปี บนเส้นทางขึ้นสู่ผามออีแดง เขตอุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร ระหว่างหมู่บ้านภูมิซรอล-ผามออีแดง เนื่องจากเป็นเส้นทางขึ้นเขาสู่ชายแดนที่ต้องวิ่งฝ่าสายหมอกในช่วงปลายฤดูฝน จึงนับเป็นเส้นทางและรายการที่ท้าทาย เป็นสนามประลองกำลังที่นักกีฬาวิ่งมาราธอนจากทั่วประเทศให้ความสนใจมากที่สุดอีกหนึ่งรายการหนึ่ง

ทัศนียภาพยามพระอาทิตย์ตก สวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา

ผามออีแดง

สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ ศรีสะเกษ

- อุทยานแห่งชาติเขาพระวิหาร
 - ปราสาทเขาพระวิหาร
 - ผามออีแดง
- ศูนย์แสดงพันธุ์สัตว์น้ำ
- สวนสัตว์ศรีสะเกษ
- สวนเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
 - หอคอยจุดชมทัศนียภาพเมืองศรีสะเกษ
ในมุมสูง
 - พิพิธภัณฑ์เมืองศรีสะเกษ
 - ศูนย์วัฒนธรรมเมืองศรีสะเกษ
- สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ ศรีสะเกษ อำเภอ
เมืองศรีสะเกษ
- พระธาตุเรืองรอง อำเภอเมืองศรีสะเกษ
 - พิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมสีเผ่าไทยศรีสะเกษ
- วัดมหาพุทธาราม(วัดพระโต) อำเภอเมืองศรี
สะเกษ
- ศาลหลักเมืองศรีสะเกษ อำเภอเมืองศรีสะเกษ
- อาคารขุนอำไพพาณิชย์ อำเภอเมืองศรีสะเกษ
- โครงการหมู่บ้านทับทิมสยาม ๐๖
 - สถานีเพาะเลี้ยงสัตว์ป่าจุฬาภรณ์
- บึงนกเป็ดน้ำไพรบึง อำเภอไพรบึง
- พระพุทธเจดีย์ไพรบึง วัดไพรบึง อำเภอไพร
บึง
- ปราสาทสระกำแพงใหญ่ อำเภออุทุมพร
พิสัย
- ปราสาทสระกำแพงน้อย อำเภออุทุมพรพิสัย
- ปราสาทบ้านปราสาท อำเภอห้วยทับทัน
- ปราสาทตาเล็ง อำเภอขุขันธ์
- ปราสาทโคกหวด อำเภอกันทรลักษ์
- ปราสาทปรังคัง อำเภอปรังคัง
- ปราสาทตำหนักไทร
- ปราสาทบ้านสมอ
- ปราสาทเขื่อนไพรบึง
- น้ำตกภูละออ อำเภอกันทรลักษ์ ในเขตรักษา
พันธุ์สัตว์ป่าพนมดงรัก
- น้ำตกวังใหญ่ อำเภอกันทรลักษ์ ในเขตรักษา
พันธุ์สัตว์ป่าพนมดงรัก
- วัดล้านขวด(วัดป่ามหาเจดีย์แก้ว) อำเภอขุน
หาญ
- น้ำตกตำโรงเกียรติ อำเภอขุนหาญ ในเขต
สวนรุกขชาติ 100 ปี กรมป่าไม้
- น้ำตกห้วยจันทร์ อำเภอขุนหาญ

- อ่างเก็บน้ำทับทิมสยาม
- ผาประสพชัย
- วัดถ้ำสระพงษ์
- ศูนย์เพาะเลี้ยงกล้วยไม้บ้านนาจะเรีย
- น้ำตกชำไทร อำเภอขุนหาญ ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยศาลา
- เมืองใหม่ช่องสง่า อำเภอภูสิงห์
- น้ำตกห้วยสวาย อำเภอภูสิงห์ ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยศาลา
- น้ำตกถ้ำสระพงษ์ อำเภอภูสิงห์ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยศาลา
- น้ำตกนาตราวอำเภอภูสิงห์
- แก่งพระพุทธรบาทตั้งอยู่หมู่ที่ 8 บ้านโนน ตำบลรังแร้ง อำเภออุทุมพรพิสัย
- เขื่อนตาจูอำเภอขุนหาญ
- ห้วยตะวันอำเภอกันทรลักษ์
- พลาญจำปาอำเภอกันทรลักษ์

พืชเศรษฐกิจ จังหวัดศรีสะเกษ

ประชากรจังหวัดศรีสะเกษส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตรกรรม จะเห็นได้จากครัวเรือนเกษตรกรรมมีถึง 176,439 ครัวเรือน จำนวนเกษตรกร 1.1 ล้านคน สภาพทางเศรษฐกิจจึงขึ้นอยู่กับปริมาณผลผลิตและระดับราคาพืชผลทางเศรษฐกิจ พืชผลหลักทางเศรษฐกิจ ได้แก่ ข้าว,มันสำปะหลัง,หอมแดง,กระเทียม,ข้าวโพด,ปอแก้ว,ถั่วลิสง ส่วนอาชีพที่สำคัญรองลงมาก็คือ อุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการแปรรูปผลผลิตการเกษตร การค้าและการบริการ ในปี พ.ศ.2539 จังหวัดศรีสะเกษมีพื้นที่ทางการเกษตรคิดเป็นร้อยละ 63.37 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด

พืชผลทางเศรษฐกิจที่สำคัญ มีดังนี้

1. ข้าว เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญทำรายได้มากเป็นอันดับ 1 ของจังหวัด มีการเพาะปลูกทุกอำเภอ ผลผลิตที่ทั้งข้าวเหนียวและข้าวเจ้า ประมาณร้อยละ 86.64 เป็นข้าวเจ้า ซึ่งเป็นข้าวงอมมะลิที่ปลูกได้ดีในเขตดินเค็มบริเวณทุ่งกุลาร้องไห้ ปริมาณผลิตข้าวของจังหวัดศรีสะเกษอยู่อันดับที่ 7 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พื้นที่ปลูกข้าวมาก ได้แก่ อ.ขุนันธ์,อ.เมือง,อ.ราษีไศล,อ.อุทุมพรพิสัย,อ.ไพรบึง,อ.กันทรลักษณ์,อ.กันทรารมย์,อ.ปรางค์กู่ และอ.วังหิน การทำนาได้พัฒนาจากการทำนาดำเป็นนาหว่าน ซึ่งทำให้เวลาการทำนาลดลง แต่เพิ่มค่าใช้จ่ายคือยาฆ่าหญ้าที่ก่อให้เกิดผลเสียต่อสภาพ

2. ข้าวโพด ส่วนมากเป็นข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ ผลิตเพื่อการค้า ผลิตได้มากเป็นลำดับที่ 5 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปริมาณการผลิต 450 กิโลกรัมต่อไร่ ปลูกมากที่สุดที่ อ.กันทรลักษ์ อ.ศรีรัตนะ อ.ขุนหาญและ อ.น้ำเกลี้ยง

3. มันสำปะหลัง ผลิตได้มากเป็นอันดับที่ 15 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปลูกมากที่สุดที่ อ.ภูสิงห์ อ.ขุนหาญ อ.กันทรลักษ์ อ.ศรีรัตนะ อ.กันทรารมย์ อ.ขุนันท์ และ อ.น้ำเกลี้ยง

4. หอมแดง จังหวัดศรีสะเกษผลิตหอมแดงได้มากเป็นอันดับหนึ่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และของประเทศ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539 : 5-3) โดยผลิตได้ร้อยละ 98ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และประมาณร้อยละ 40 ของประเทศ ปลูกมากที่สุดที่ อ.ยางชุมน้อย อ.ราษีไศล อ.กันทรารมย์ อ.กันทรลักษ์ อ.เมือง

และ อ.วังหิน การปลูกหอมแดงขึ้นอยู่กัภาวะอากาศเพราะหอมแดงชอบอากาศหนาว อ.ยางชุมน้อย จึงเป็นแหล่งผลิตที่ใหญ่ที่สุด

5. กระเทียม จังหวัดศรีสะเกษปลูกได้มากเป็นอันดับหนึ่งของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปลูกมากที่ อ.กันทรลักษ์ อ.ศรีรัตนะ อ.ขุนหาญ และอ.กันทรารมย์

6. ปอแก้ว ผลิตได้มากเป็นอันดับที่ 2 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปลูกมากที่สุด อ.ศรีรัตนะ อ.เบญจลักษณ์ อ.ภูสิงห์ อ.ยางชุมน้อย อ.ขุนหาญ และ อ.กันทรลักษ์

7. ถั่วลิสง ผลิตได้มากเป็นอันดับที่ 3 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปลูกมากที่สุด อ.ศรีรัตนะ อ.เบญจลักษณ์ อ.ขุนหาญ อ.ภูสิงห์ อ.ยางชุมน้อย และ อ.กันทรลักษ์

8. พี่ทางเศรษฐกิจอื่น ๆ นอกจากที่กล่าวมาแล้ว ยังมีการปลูกยางพาราใน อ.กันทรลักษ์ อ.ขุนหาญ อ.ศรีรัตนะ นอกจากนี้ยังมีมะละกอ เงาะ กล้วยน้ำว้า ทุเรียน มะม่วง ส้มโอ ที่ปลูกได้ผลดี

